

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er vi simpelt hen i den heldige situation, at vi fik fastsat et princip. Dansk Folkeparti har et princip for, hvem der kan få penge og ikke kan få penge af den danske stat. Det princip går ud på, at dem, der knægter lov og ret, ikke skal have penge af den danske stat.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge Dansk Folkeparti, om de vil være med til at fjerne bloktilskuddet til Farum, hvis det viser sig, at hr. Peter Brixtofte har haft fingrene en lille bitte smule for dybt nede i klejnekassen, vel vidende at dem, det ville gå ud over, ville være ældre i Farum, og det ville være børnefamilier i Farum. For det er jo det, der er parallellen til at skære i bistandshjælpen til Zimbabwe.

Mugabe bryder også lov og ret, ganske vist værre end hr. Peter Brixtofte, men dem, man fjerner pengene fra, er ikke ældre eller børnefamilier i Danmark, men tværtimod fattige og aids-ramte i Zimbabwe.

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om det princip også gælder i Danmark, eller om det kun gælder for andre lande end Danmark.

Dansk Folkeparti sagde, at Enhedslisten havde ligget fladt ned for den tidligere regering og dens ulandspolitik, men det vil jeg blot sige ikke er rigtigt. Vi var faktisk imod, at man fjernede ulandsbistanden til Zimbabwe fra start af, idet vi mener, at det går ud over den fattige befolkning og ikke Mugabe. Så det er ikke helt korrekt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

At hr. Peter Skaarup ikke indimellem har hørt kritikken af den tidligere regering skyldes, at man ikke har hørt efter, for f.eks. var hr. Per Stig Møller og jeg fuldstændig enige om at kritisere regeringen for at stoppe bistanden til Indien, fordi vi sagde, at den der stop-go-bistand var dum. Men det fremgår af debatten i dag, at det mildt sagt, for nu at sige det pænt, er en novice inden for bistandshjælp – skal vi sige det sådan – som regeringen har fået at lege med her.

Så brugte hr. Peter Skaarup på et meget tidligt tidspunkt ordet eufori, og jeg blev lidt forbløffet, for det betyder, at man er i mægtig godt humør, hvis vi skal oversætte ordet til dansk, og det var vi ærlig talt ikke, for vi var ret bestyrte.

Man kan jo godt sige, at det sådan set er skadefryden – det er jo ikke nogen særlig køn fryd – som har taget os her på det sidste, ved at formanden har tilladt, at både hr. Jesper Langballe

og hr. Søren Krarup er kommet op og har vist Venstre og De Konservative, hvad det er for nogle legekammerater, de har fået nu. Jeg skal dæmpe min skadefryd om lidt, for den er ikke pyntelig, men det er selvfølgelig en anelse frydefuldt at se, hvor ilde de nu er faren i denne her sag.

Jeg er sikker på, at hjemme i min konservative menighed på Frederiksberg er det ikke den tone, man bryder sig om at høre. Nu er det en lidt anden kristendom, vi prædiker ude på Frederiksberg, end den, som jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti har lagt sig op ad, men den, som min konservative menighed har, er ikke en, som hylder, at vi bare ikke tager os af resten af verden. Det kalder vi faktisk hedenskab.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jeppe Kofod for sin sidste korte bemærkning til hr. Skaarup.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Hr. Peter Skaarup svarede jo ikke rigtig på mit spørgsmål. Dog sagde hr. Peter Skaarup noget med, at vi skal hjælpe flygtningelejre osv., og at vi skal give humanitær bistand. Det er vi hundrede procent enige i, men det allervigtigste er jo at hjælpe via bistand til at undgå, at der kommer flygtningelejre. Det er jo det allerallervigtigste, og det bruger vi vores udviklingsbistand til i dag, og det er den udviklingsbistand, Dansk Folkeparti vil skære mange milliarder ned.

Og jeg spurgte hr. Peter Skaarup, hvad Dansk Folkepartis svar er på den udfordring, verden står over for: De næste 25 år kommer der 2 milliarder flere mennesker, primært i den fattige, underudviklede verden. Hvordan tror hr. Peter Skaarup, at de mennesker skal kunne leve i denne verden, hvis ikke de har vand, hvis ikke de har mad, hvis ikke de har uddannelse?

Det er et simpelt spørgsmål, men det har man ikke noget svar på. Og hvis man tror, at det er en god måde at beskytte sin egen befolkning på og sikre, at danskerne også overlever i denne verden, så tror man fejl. I virkeligheden kan man tage argumentet og vende det fuldstændig om: Hvis vi vil en verden, hvor vi lever i harmoni med hinanden, så er det da vigtigt, at vi giver bistand mere end nogen sinde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup.